

Danas u vreme kada se svet, način života, umetnost i doživljaj umetnosti menja nužno je razmišljati o tradicionalnim kulturnim formama i manifestacijama u cilju nastavka njihovog vitalnog života, postojanja i razvijanja. Kako bi takvi kulturni fenomeni na zadovoljavajući način saopštili svoje vrednosti i potencijale, bitno je uračunati i uvođenje suptilnih promena u samom načinu komuniciranja, odnosno kodovima sporazumevanja. U tom smislu pogodno je krenuti od konteksta koji nas usmerava ka uspostavljanju mogućih novih kodova koji su u sprezi sa globalnim pomeranjima u okviru pretpostavki na kojima se bazira naš pogled na svet. U skladu sa tim, umetnici koji su učestvovali u *37. slikarskoj koloniji u Lipovcu* realizovali su veliki broj radova koji predstavljaju reakciju na okruženje, ambijent, ljude, i animirali mlade žitelje sela koji su svakodnevno učestvovali u pratećoj dečjoj umetničkoj radionici. Upravo, preusmeravanje pažnje na mlade generacije žitelja ove sredine doprinelo bi promišljanju i osmišljavanju kulturnih i umetničkih sadržaja koji bi svojom aktuelnošću angažovali njihova interesovanja i približili ih novom pogledu ka razumevanju tradicije i umrežavanju lokalne sredine u globalni kontekst. Zahvaljujući podršci i gostoprimstvu meštana umetnički radovi koji su zasnovani na interakciji sa selom realizovali su se do kraja i ostaće da svedoče o toj saradnji.

U okviru ovogodišnje slikarske kolonije u Lipovcu učestvovalo je devet umetnika različitih generacija: Miodrag Miško Petrović, Vera Stevanović, Dragan Petrović, Predrag Terzić, Nina Todorović, Dušica Dražić, Predrag Milošević, Ivan Jurković i Wim Janssen, umetnik iz Belgije čime je kolonija dobila internacionalni aspekt. Kroz radove ovih umetnika i zajednički boravak u selu sa kustosima može se pratiti šta se dešava kada se jedan kontekst koji predstavlja prisutnost jedne stvarnosti približi drugom, kako se šumovi u komunikaciji prevazilaze i kakvi se kodovi, odnosno načini prenošenja informacija i poruka, formiraju u tom prilazanju.

Slikom *Pričalište...* Predrag Milošević odlično spaja tematski okvir kolonije pod nazivom *Kod komunikacije* sa karakterističnim jezikom izražavanja i osobenošću slikarske izvedbe. Koristeći u svom radu dosta elemenata stripovske stukture i estetike umetnik angažuje neposrednost specifične morfologije kojom se uspostavlja efekatan i efikasan kontakt sa gledaocem, mada spoljna jednostavnost saopštavanja krije niz problemskih čvorova, seriju složenih zakonitosti, varijabli i iznenađenja. Boja se u tom kontekstu nameće posebnom kompleksnošću, pa čak i reljefnošću, i postaje posrednik bitnih komponenti doživljaja, raspoloženja i razvoja naracije. Međutim, fenomen naracije i komuniciranja kao centralni motiv rada iako smešten u vrlo uzak pojas prostora, i na gotovo prazan fon, odigrava se u više nivoa među akterima, simetrično, ciklično, u sećanju, u budućnosti, opcije i mogućnosti su sugerisane, ne i konačno definisane. U tom pogledu još jedan oblik stripovske komunikacije, filaktera ili balončić, koristi se vrlo rečito mada bez reči i dozvoljava nam da sami oblikujemo potencijalne sadržaje i rešenja. Sam način na koji autor koristi već kodifikovane simbole stripovske komunikacije govori šire o neophodnosti aktivnog korišćenja i oslobađanja a ne pasivnog nasleđivanja i banalizacije ustaljenih struktura komunikacijske sheme. Vrlo bitan aspekt rada *Pričalište...* je njegova ilustrativnost i kroz nju vrlo jasna poruka koju rad emituje o potrebi zajedništva i razmeni koja se u okviru njega odvija, što sama kompozicija svojom simetričnošću i specifičnim reciprocitetom prikazuje.

Umetnički objekti Dušice Dražić pod nazivom *bb (bez broja)* se zasnivaju na direktnoj komunikaciji sa selom i oslanjaju se na istraživanja generacijskih doprinosa arhitekturi stanovanja unutar jednog seoskog domaćinstva. U razgovoru sa članovima dveju porodica iz Lipovca: Petrovićima i Skerličima, umetnica dolazi do saznanja o običajima izgradnje novih stambenih prostorija sa svakom sledećom generacijom na istoj teritoriji koji su podrazumevali korigovanje i menjanje namene kuća predaka. Kratkim upadom u naizgled stabilne konstrukcije nekadašnjih članova ovih porodica njen utisak postojanosti se ukida i prvobitne asocijacije se preoblikuju ka osećaju nesigurnosti, krhkosti i rasipanja. Zbog toga su namerne nepreciznosti u skicama preseka osnova u proporciji

i rasporedu zidova, od čega umetnica zapravo polazi u realizaciji svoje ideje, još više naglašene u procesu postizanja fleksibilnog, svetlošću uslovljenog, efekta trodimenzionalnosti na polutransparentnoj površini njenog konačnog rada. Neuhvatljiva dubina treće dimenzije treba da dočara nestabilnost građevine i same porodice koja podjednako nestaje zajedno sa kućom, kao i gubljenje sigurnosti koju ova vrsta zajedništva simbolizuje. U ovom *site-specific* istraživanju, Dušica Dražić ne pokušava da se bavi pitanjima temelja, traga ili tradicije u klasičnom smislu, niti da rekonstruiše prošlo, ona otvara suptilne međuprostore preseka i preobražaja na nivoima promišljanja kontinuiteta i malih istorija, individualnih odrastanja i neminovnosti sopstvenih nestajanja. Konačno, njeno lično iskustvo jednog dirljivog izgubljenog odnosa i intimna priča o “porušenoj dedinoj kući” iskrada se iz pozadine ovog rada kao psihološki okidač i idejno polazište utemeljeno ili prepoznato u individualnim sećanjima skoro svakog od nas.

Nadovezujući se na višegodišnja istraživanja urbane arhitekture Nina Todorović u radu *DKL* svoja primarna interesovanja pomera sa individualnog plana interakcije arhitektonskog sa jedne i ličnog mentalnog, emotivnog, intelektualnog prostora sa druge strane, na sociološki aspekt arhitektonike objekta koji zauzima neobično značenjsko mesto u tački preseka prirode i kulture, odnosno, na razmeđu ruralnog i urbanog. Tragajući za inspirativnom arhitektonskom konstrukcijom u seoskoj sredini umetnica polazi od ostataka nikada završenog objekta *Doma kulture Lipovac* čija je gradnja zaustavljena ubrzo nakon postavljanja temelja i podizanja zidova pedesetih godina 20. veka. Za razliku od nekada funkcionalnih, ali danas praznih kulturnih ustanova po selima u Srbiji, ostaci *Doma kulture Lipovac* svedoče o određenoj viziji neutemeljenoj u realnosti realizacije. Kulturni manjak sela prevaziđen je tek osnivanjem slikarske kolonije 1973. godine kojom se pokušava nadomestiti inače neizbalansirana kulturna ponuda, najčešće centralizovana u većim urbanim sredinama. Potreba za novim sadržajima u Lipovcu je očigledna u samoj angažovanosti i posvećenosti domaćina koji učestvuju u organizaciji kolonije i neguju interesovanje za umeničko stvaralaštvo kod

svojih potomaka. Neke od karakteristika ovakvog stanja upravo se reflektuju u slici Nine Todorović na kojoj su kadrirani napušteni, otudeni skoro skeletni delovi *Doma kulture* bez krova, naspram plavog čistog neba, sa zidovima kroz čije otvore probija vegetacija. S obzirom da se na prvi pogled starost opserviranog objekta ne može sa tačnošću odrediti, i mada star preko 50 godina on deluje mnogo modernije, kompoziciona struktura slike, njen ritam, prostorni planovi i koloristički odnosi u koje se uvodi zelenilo ne generišu osećaj klaustrofobične teskobe već otvaraju prostorne planove za nove mogućnosti.

Fotografije Dragana Petrovića realizovane u Lipovcu na najneposredniji način oslikavaju komunikaciju, jer, nastavljajući se na njegov uobičajeni proces rada, dokazuju samu komunikativnost ovog medija, koji podrazumeva kretanje, susretanje sa ljudima i specifičnostima određene sredine, u nameri da se situacija, izraz lica, atmosfera, interakcija zabeleži. Shvatajući umetnost kao mogući prostor za rešavanje socijalnih pitanja, umetnik na fotografiji koja predstavlja isečak iz svakodnevice šumadijskog grada interveniše jednostavnim tehnološkim sredstvima, gde se u finalnom efektu manifestuje i njegova težnja za spajanjem, približavanjem ili, možda, samo konceptualnim uvezivanjem dve sredine: seoske i gradske. Fotografija *Topola 2009.* svakako nije obična predstava stvarnosti. Ubačene umnožene predstave iste žene uznemiravaju svojom artifičijelnošću i izmeštenošću iz realnog, one tako nestvarne lebde i dominiraju nad predstavljenim i uvode nas u jedan novi registar zaustavljenog ili zaboravljenog vremena. Ova "mašina neprekidnog nadkodiranja svih kodova promene" ilustrovana je igrom slučaja u figuri stvarne osobe, više puta viđene žene u ovom kraju, koja sada postaje označitelj suspenzije uticaja koji dolaze spolja, iz realnog, sveta razlika i drugačijih uvida. Geografske odrednice Gornjeg Milanovca, Kragujevca i, u podtekstu, Topole i Lipovca samo predlažu pojmovni okvir, kako bi se koordinate odvijanja radnje postavile negde između centra i periferije, u vanvremenski prostor koji zapravo ne naseljava ni selo ni grad, već "lutajuće duhove" koji se opiru pluralizmu sveta i njegovim nesagledivim mogućnostima.

Mangulice predstavljaju poludivlju, organski hranjenu i autohtonu vrstu svinja na prostorima Srbije, koja danas nakon skoro dvesta godina odoleva nestanku i odgaja se organizovano u prirodnim rezervatima. Predrag Terzić u svojoj nameri da uspostavi komunikaciju sa sredinom u koju dolazi, u svoje istoimene radove *Mangulica* i *Mangulice*, uključuje priču o tradicionalnom srpskom brendu i devetnaestovekovnoj ekonomsko-političkoj situaciji kada je finansijska stabilnost Srbije zavisila od izvoza nutritivno obogaćenog svinjskog mesa u Evropu. Nikako nisu slučajni motivi krmače koja je sama, izgubljena u nerazumevanju konteksta, bez cilja i sa smislom koji izmiče i prasića, očigledno u položaju dojenja, ali bez majke dojilje, naivnih i neiskusnih, instiktivno usmerenih ka potrebi u koju je upisana nedostupnost. Svakako, vizuelna asocijativnost ovog artificijelnog odvajanja, u praksi izuzetne majke mangulice i njenih prasića, nadilazi konotacijske paralele sa aktuelnom situacijom žitelja Srbije u doba političkih težnji ka Evropskoj uniji. Umetnik realistički pristupa radu dve slike, ali istovremeno na neočekivan način, ostavljajući čisto platno u pozadini, izmešta tradicionalni i politički kontekst u prostor savremene igre marketinškog i medijskog oblikovanja stvarnosti. Utisak nedovršenosti rada nameran je upravo u ideji da se prijemčiv posmatrač zaintrigira i zapita o odnosu dva pogleda u razumevanju prirode slike kao predstavljanja realnosti i kao njenog kreiranja.

Wim Janssen u radu *Rid* bavi se svojevrsnom rekonstrukcijom pejzaža odnosno izgleda brda pre njegovog korišćenja kao kamenoloma po čijem nazivu rad i nosi ime. Reč je o kompozitnom delu sačinjenom od nekoliko fotografija sa elementima digitalne 3D grafike. Četiri manje fotografije beleže izgled istog predela, odnosno kamenoloma iz Lipovca, iz nekoliko perspektivnih tačaka: sa obe strane brda, iz šumarka, sa udaljenosti od jedne milje, dok peta, najveća fotografija predstavlja sliku predela kamenoloma sa njegovog vrha, odnosno, kompozitnu sumu prethodnih fotografija. Fotografije snimljene iz različitih uglova imaju intenciju da dočaraju skulptoralni efekat predela kao i da uvedu utisak kretanja kroz sliku što je izvestan virtuelni pristup tretiranju prostora u mediju fotografije. Sledeći stepen virtuelnosti sadržan je u konstruktivnim 3D

grafičkim linijama koje umetnik primenjuje kako bi rekonstruisao mogući prvobitni izgled brda, izazivajući našu percepciju da u prazninama oblikuje punoću, da rehabilituje imaginaciju u prostoru i učini da budemo svedoci bleska nekadašnjeg postojanja. Međutim, ovakva intervencija istovremeno naglašava artificalnost svih rekonstrukcija, razliku koju generiše tehnologija u odnosu na prvobitno stanje, prirodu i geološko menjanje u dugim vremenskim periodima. Konstrukcija u sebi uvek pretpostavlja mogućnost dekonstrukcije i destrukcije tako da nas čini svesnim veštačkih razaranja ili mogućeg planskog korišćenja prirodnih bogatstava, što u rad unosi i dodatno promišljanje civilizacijskih tekovina i njihovog dometa. Ovaj efekat zaokružuje se izlaganjem 3D grafitnog modela koji u potpunosti struktuiraju izgled brda proizlazeći iz parcijalne ili drugim rečima hibridne rekonstrukcije prirode.

Rad Vere Stevanović se oslanja na njeno petnaestogodišnje iskustvo sakupljanja reka inicirano potrebom da se razbiju blokade kretanja nametnute početkom devedesetih godina 20. veka. Fotografije *Vera u Lipovcu: : entre chien et loup (između psa i vuka), 20. avgust 2009, 18:45* dokumentuju jednu situaciju: boravak umetnice u selu, istraživanje i mapiranje okolnog terena, interakciju sa sredinom, meštanima i kolegama, silazak na lokalitete obala reka Kamenice i Srebrnice, pronalaženje vodonoše iz ovog kraja, zahvatanje uzoraka ovih reka, obeležavanje flaša u kojima se uzorak čuva, što je u celini deo njenog uobičajenog višegodišnjeg procesa rada. Upornom repetitivnošću u pristupu se podvlači paralela između prirodnog toka reke, kontinuiteta umetničkog stvaralaštva i proticanja života, a očigledna simbolika reka u kontekstu fluidnosti, proticanja, prolaznosti, povezivanja, razbijanja granica na ovom mestu je usložnjena, s obzirom da se svaka situacija menja utoliko što uključuje novu sredinu, nove ljude i novu reku koja nosi u sebi informaciju o nekim drugim ljudima. Upravo je ova informacija o životu, običajima, kulturi, nivou ekološke svesti i industrijskog razvoja populacije koja živi uzvodno i biološkim raznolikostima same reke, zahvaćena u uzorku koji samo prividno zamrzava jedan trenutak, budući da on nestaje momentalno u promeni uslovljenoj anaerobnom sredinom. Menjajući

se hemijske i biološke karakteristike vode, kao i boja, miris i ukus, gube se dragocene informacije koje je uzorak sa sobom nosio i vremenom nastaje novi život na ostacima prethodnog živog sveta. Na ovaj način, Vera Stevanović stvara i neguje jednu neobičnu, bogatu, jedinstvenu i paradoksalnu kolekciju živih uzoraka koji, prevazilazeći tradicionalne muzeološke principe dokumentarnosti, baštine reku, život i vreme jedino u svojoj moći i neuhvatljivosti.

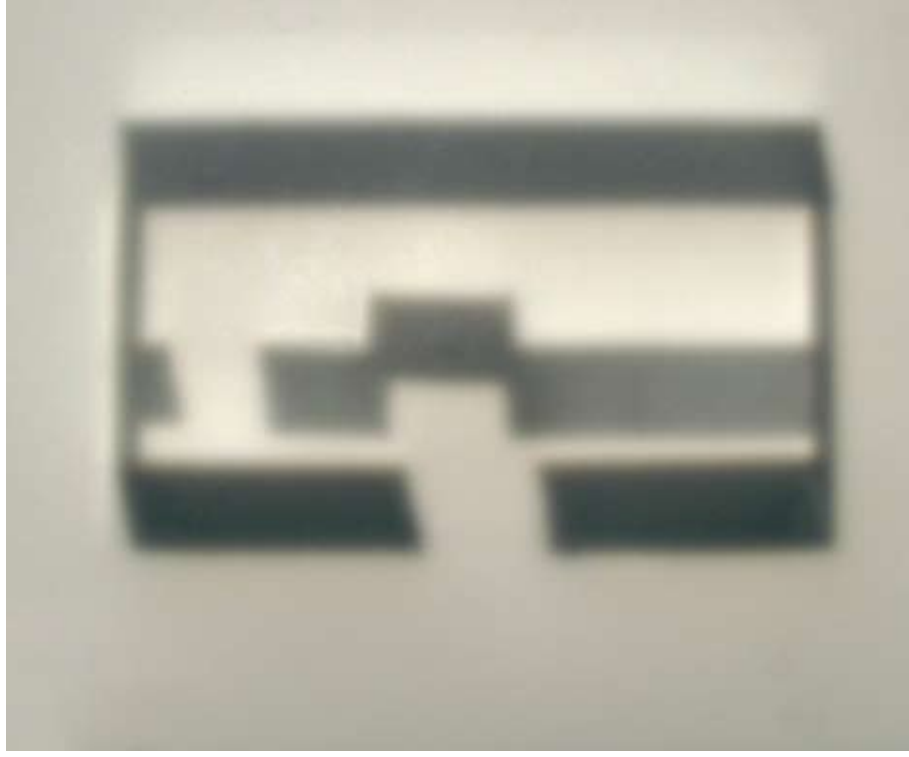
Rad *Žvezda nad Lipovcem* Miodraga Petrovića mogli bi smo nazvati delom u kome se ogleda celina, umetničkim delom koje predstavlja samosatalan rad ali istovremeno i pripada mogućem diptihu, poliptihu ili pak seriji slika. U pitanju je motiv zvezde koji u sebi spaja asocijacije na kompatibilne suprotnosti, ako na taj način posmatramo dan i noć, ili ga osećamo kao jedinstveni entitet koji prolazi kroz stalni ciklični tok i promenu, oslobadajući energiju koja kruži i nikada se ne može uništiti. *Žvezda nad Lipovcem*, po svojoj slikarskoj morfologiji i načinu izvođenja ima jasne reminiscencije na sunce, sunčev disk, živototvornu energiju koja se širi i koju u ovom slučaju umetnik kontekstualizuje u okruženje prirode šumadijskog kraja. Ponovo se makrokosmos ogleda u mikrokosmosu i Lipovac predstavlja samo jedno od svih postojećih mesta obasjanih i oživljenih suncem. S druge strane, zvezdu kao fenomen vezujemo za ambijent noći, zvezdano nebo ili tamne dubine kosmosa. Na to nas asocira ljubičasti, meki fon Petrovićeve slike koji se preliva upravo kao jasno vidljivo noćno nebo neometeno veštačkim gradskim osvetljenjem, nebo kakvo nam je dostuno upravo noću na selu. Slika kao što je *Žvezda nad Lipovcem* u sebi takođe sadrži meditativni potencijal generisan motivom skoncentrisanim u središtu platna, on nas usmerava na povratak, na prvi pogled različitim, ali zapravo bliskim centrima na koje zaboravljamo poneti brzinom savremenog načina življenja: na središte našeg unutrašnjeg života u kome i kroz koji se odražava sav spoljašnji svet.

Ivan Jurković na slici *Tragovi* predstavlja prozor, vrstu motiva koji je jednostavan ali ispunjen slojevitim simboličkim i metafizičkim značenjem. Sama slika fenomenološki kroz različite interpretacije definisana

je kao prozor u svet, bilo realni, mimetički i realistički prikazan, bilo kao otvor ka unutrašnjem, apstraktnom, intuitivnom prostoru. U ovom slučaju sama slika direktno otvara pogled na prozor čija staklena, zatvorena okna predstavljaju moguće površine za refleksiju. U njemu se upravo i nazire odraz osobe/subjekta/umetnika koji ovaj prozor fotografiše, odnosno, beleži. S obzirom da svaki prozor deli prostor na dva dela on istovremeno te dve polovine i razdvaja i spaja, predstavlja i prepreku i prolaz. On je površina za projektovanje sećanja ili narativa koji se formiraju sledeći tragove. Odraz umetnika u staklu govori nam da je prozor smešten visoko i na izvesnoj distanci, kroz njega se ne može lako prozreti, on zadržava zavodljivost tajne koju krije i upućuje na tumačenje pomoću tragova koji se na njemu zapažaju. Tragova ima dosta jer napukli sloj stakla i patina prozora i okolnog zida govore da je reč o kući sa slojevitim sećanjem. Konfrontacijom kadrova spoljašnjeg i unutrašnjeg plana, delimičnom refleksijom spoljašnje situacije u unutrašnjem umetnik postiže efekat, istovremene mistifikacije i demistifikacije sadržaja i teži da spoznajni materijal sažme u punoću bezvremenog trenutka, zamrznutu sliku u vremenu poput figure u odrazu prozora koja pokušava fotoaparatom da ulovi trenutak.

10 :: bb (bez broja) [Objekat od pleksiglasa, 30 x 25 cm] / Dušica Dražić

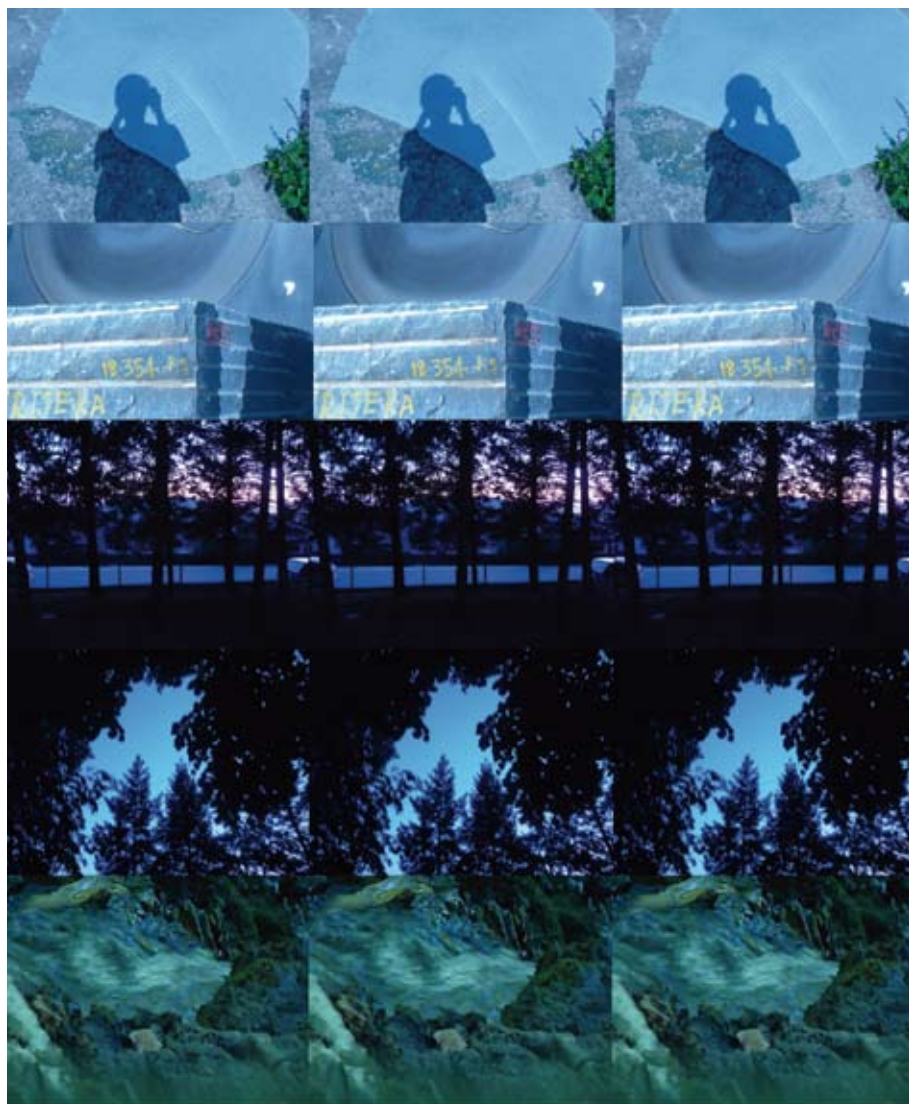

II :: *DKL 01* [Ulje na platnu, 60 x 50 cm] / Nina Todorović

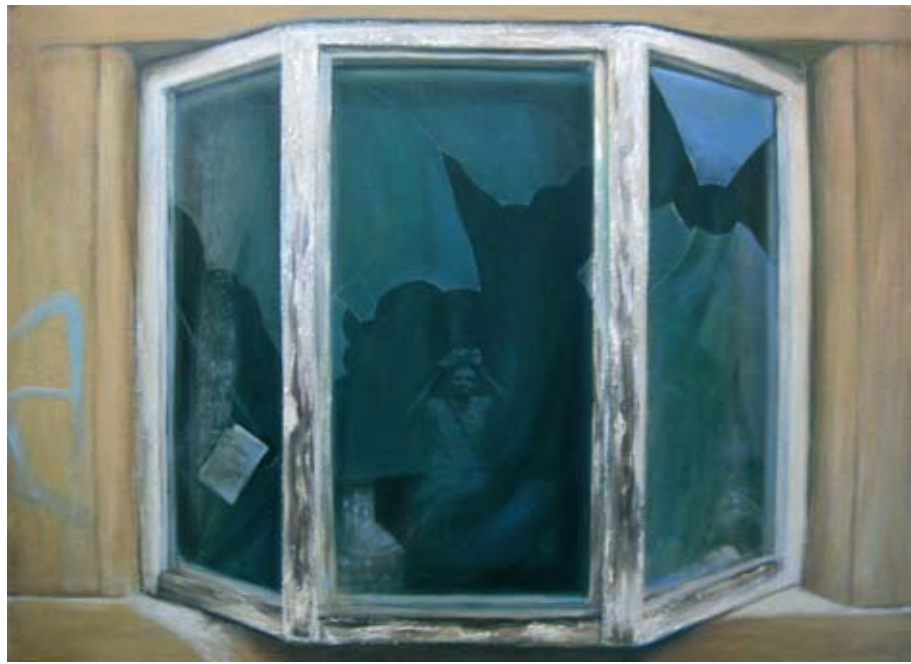

15 :: Vera u Lipovcu: entre chien et loup (između psa i vuka), 20. august 2009, 18:45 [Fotografija, 100 x 70 cm] / Vera Stevanović

Predrag Milošević

poludisperzija@yahoo.com

www.myspace.com/zalet

Rođen 1979. godine. 2004. godine završio Fakultet primenjenih umetnosti, odsek zidno slikarstvo.

Samostalne izložbe: 2007. *Lutališta*, Galerija Radul begovog konaka, ZALET 07; 2006. *Kultar*, izložba u izlogu, ZALET 06; 2006. *Future Or Not*, multimedijalna izložba, Kuća Dobrnjčevih – Požarevac; 2005. *1*, izložba na krovu zgrade; 2005. *Vedaričio spreman za let*, izložba u izlogu ZALET 05; 2004. *Future Or Not*, multimedijalna izložba, Narodni muzej Vranje; 2001. *Future Or Not*, multimedijalna izložba, Galerija zadužbine „Nikola Pašić“ Zaječar. **Više grupnih izložbi u Srbiji.**

Dušica Dražić

dusica.drazic@gmail.com

www.dusicadrazic.wordpress.com

Rođena 1979. u Beogradu. 2004. diplomirala na FPU u Beogradu, odsek: fotografija. 2006. magistrirala na Univerzitetu Bauhaus u Vajmaru, smer “Public Art & New Artistic Strategies”. 2006. godine je nezvanično osnovana umetnička grupa *usually4* – D. Dražić (SRB), K. Freino (PL), S. Hopkins (VB/KEN) i T. Luzio (P). **Samostalne izložbe** (izbor): 2009. *Semiotika grada*, izložba grupe *usually4*, gost Vanessa Mayoraz, Galerija DKSG, Beograd; 2008. *Prelom – breach, break, breakage, failure, fraction, fracture, infraction, rupture, split, layout*, Galerija DKSG, Beograd; 2007. *Eintagsfliege*, izložba grupe *usually4*, Galerie Inges, Berlin. **Radovi u javnom prostoru** (izbor): 2007. *To Loosely Reside / Weeds – Useful Plants*, Worpsswede, Nemačka; 2006. *One home in Rydygiera Street 45a*, Wrocław, Poljska; 2006. *Surrealism of Simplicity*, Vajmar, Nemačka; 2006. *RESTLESSNESS; or display of a leukocyte*, Leuven, Belgija; 2005. *You say I’m a masochist, but I just love you*, Limeric, Irska; 2005. *Morning*, Jena, Nemačka. **Grupne izložbe** (izbor): 2009. *P.S. Picture*, Muzeum Ziemi Klodzkiej, Klodzko, Poljska; 2009. *Moduli vizuelne naracije*, CCS, Pariz, Francuska.

Nina Todorović

ninatodorovic@gmail.com

www.ninatodorovic.com

Rodena 1973. u Beogradu. Diplomirala 1999. na FLU, odsek slikarstvo, u klasi profesora Čedomira Vasića. **Od 2000.** član ULUS-a, sa statusom samostalnog umetnika. **2002.** magistrirala, u klasi istog profesora. Trenutno pohađa Umetničke doktorske studije, na FLU, Beograd. Od 1995. godine aktivno izlaže, a do sada imala 22 samostalne i učestvovala na preko 130 grupnih izložbi, kao i brojnim likovnim kolonijama, radionicama i web projektima, u zemlji i inostranstvu (Kanada, Belgija, Madjarska, Makedonija, SAD, Slovenija, Estonija, Nemačka, Italija, Švajcarska, Rusija, Švedska...).

Samostalne izložbe (izbor):

2009. *Alfa Gnezda*, ambijentalna instalacija, Prodajna galerija "Beograd", Beograd; **2009.** *IPERTyPIA*, ambijentalna instalacija, Muzej Savremene Eksperimentalne Umetnosti (MUSPAC), L'Aquila, Italija; **2008.** *Watermark(ed)*, digitalni printovi i ambijentalna instalacija, Savremena galerija, Zrenjanin; **2006.** *Geometrija Nesanice*, digitalni printovi, galerija Remont, Beograd; **2005.** *Noćni program*, slike, Galerija ULUS, Beograd. **Grupne izložbe (izbor):** **2009.** *Inter-medium exhibition*, Tap gallery, SYDNEY, Australia; **2009.** *Fascinirajuća geometrija*, MKM/DOB, Beograd; **2009.** *Volo Nel Colore*, MANIDESIGN, Napoli, Italia; **2009.** *Prolećna izložba*, Umetnički paviljon "Cvijeta Zuzoric", Beograd; **2009.** *Liberamente Nero*, LineDarte, Napoli, Italia.

Dragan Petrović

fotografpetrovic@gmail.com

Roden 1958. u Beogradu. Po školskom obrazovanju ekonomist-programer, po profesiji fotograf, nastavnik individualnih časova fotografije, kamerman i web-dizajner. Inicijator umetničkih radionica Provalija 2005. godine. U fotografiji specijalista aktuelne srpske etnografije, portretista. Poslednjih 25 godina živi uglavnom od fotografisanja. Autor online kursa fotografije i teorijske knjige Fotografija, samizdat iz 2000. godine. Razveden, otac Čedomira Petrovića. Zalaže se za aktivnu ulogu umetnika u Srbiji.

Predrag Terzić

pele@europe.com

www.predragterzic.com

Rođen 1972. godine u Beogradu. **2000.** diplomirao na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, odsek slikarstvo, u klasi profesora Čedomira Vasića. **2004.** magistrirao godine, kod istog profesora. Član ULUS-a od 2001. godine. **Samostalne izložbe** (izbor): **2008.** Nacionalna služba, Prodajna galerija Beograd, Beograd; **2007.** *Terra incognita / tribute to Paja Jovanović and thanks to prof. Č. Vasić*, Likovni salon Kulturnog Centra, Novi Sad; **2004.** *Unutrašnjost – spoljašnjost*, Galerija FLU, Beograd; **2003.** *26 metara crteža i 3 slike*, Galerija Zvono, Beograd; **2003.** *Velika kompoziciona forma*, Galerija Dom omladine, Beograd. Izlagao na više **grupnih izložbi** u zemlji i inostranstvu (Nemačka, Slovenija, Belgija, Kanada, Austrija, US, Italija, Grčka, BiH, Crna Gora, Švedska).

Wim Janssen

wimmmjanssen@hotmail.com

Roden 1984. u Belgiji. Živi i radi u Beogradu i Antverpenu. Magistrirao je na smeru za eksperimentalni film na fakultetu Sint Lukas Hogeschool u Briselu. Deluje u polju filma, videa, instalacije sa fokusom na strategije i tehnologije gledanja. **Izložbe** (izbor): **2009.** *Mountain* (solo), Velika galerija DKSG, Beograd; **2008.** Update II, Kunstplatform Zebrastraat, Gent, Belgija; **2007.** *Artefact Festival*, Kunstencentrum Stuk, Leuven, Belgija; **2006.** *Welcome Back Mr. Paik*. u organizaciji Muhka Media and Monty, Antwerpen, Belgija; **2006.** *577.4 the distance between*, Leuven, Belgija.

Vera Stevanović

kdua@yubc.net

Rođena na Ušću Save u Dunav. Sakuplja reke. Živi i radi na njihovim obalama. Diplomirala je i magistrirala na FLU Beograd. **Samostalne izložbe** (izbor): **2006.** *Instalacije – Time loop*, Galerija KCB, Beograd; **2002.** *Remont reviuue*, Galerija Remont,

Beograd; **1991.** *Rondo – Vodeni znak*, Salon Muzeja savremene umetnosti, Beograd; **1990.** *Aquarium*, (sa Krnajske Dragoslavom), Galerija Doma mladih, Mostar; **1989.** *Čuvari vode*, Kafe-galerija, Zvono, Sarajevo; **1981.** *dotirujem trajem*, Galerija Studentskog kulturnog centra, Beograd. **Grupne izložbe** (izbor): **2007.** *Tu i tamo je ovde, BELEF, (Sakupljanje reka)*, Česma Mehmed Paše Sokolovića (Beogradska tvrđava), Beograd; **2006.** *Troubled water*, Gal. De Veemvloer, Amsterdam; **2005.** *O normalnosti. Umetnost u Srbiji 1989–2001.* Muzej savremene umetnosti, Beograd; **2001** *Žatvoreni sistem 2*, Johana Kendl, Beč; **2000.** *Trijenale keramike, Terra*, Muzej primenjene umetnosti, Beograd; **1997.** *Vidljivo – Nevidljivo*, U okviru manifestacije Solun evropska prestonica kulture, Solun.

Miodrag Miško Petrović

misko9@eunet.rs

http://mikele9.redbubble.com

Rođen 1946. godine u Strumicama, Makedonija. Diplomirao je na Akademija likovnih umetnosti u Beogradu. **Samostalne izložbe** (izbor): **2009.** Galerija 107, Zemun; **2008.** Galerija ULUS, Beograd; **2000.** Galerija Centra za savremenu umjetnost, Podgorica; **1981.** Galerija Doma omladine, Beograd; **1980.** Mali likovni salon, Novi Sad. **Grupne izložbe** (izbor): **2009, 2008, 2007, 2006, 1987, 1980, 1979, 1978.** *Prolećna izložba ULUS; 2007, 2006, 2005. Jesenja izložba ULUS; 2004, 1983, 1980.* Galerija portreta Tuzla; **1987.** Bijenale grafike Bitola; **1979.** Oktobarski salon, Beograd.

Ivan Jurković

ivanjurkovic.slikar@yahoo.com

jurkovicivan@yahoo.com

www.arte.rs

Rođen je 1982. godine u Beogradu. **2006.** diplomirao je na FLU, na slikarskom odseku, u klasi prof. Anđelke Bojović i doc. Vesne Knežević. **2008.** završio je specijalističke akademske studije u klasi istog profesora, kada je postao i član ULUS-a. Živi i stvara u Beogradu. **Samostalne izložbe: 2008.** *U potrazi za čudesnim,*

višemedijska postavka izložbe, Galerija Doma omladine Beograda; **2008.** *Skriveno i čudesno*, ambijentalna postavka; slike, asamblaži, instalacije, muzika, Galerija DKSG, Beograd; **2006.** samostalno izlaganje u klasi prof. Anđelke Bojović na godišnjoj izložbi pete (završne) godine studija, FLU, Beograd. **Grupne izložbe:** **2009.** *Prolećna izložba*, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, Beograd; **2008.** Akcija *Karakterom protiv nasilja* (izložba crteža, u izboru doc. Vesne Knežević), Citroenovo predstavništvo, Beograd; **2008.** Izložba novih članova ULUS-a, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, Beograd; **2007.** Kolektivna izložba slika učesnika umetničke kolonije *9+1* iz Stare Moravice, Kaloče, Mađarska; **2005.** *Crtači 2* u izboru doc. Vesne Knežević, Galerija FLU, Beograd.

Mara Prohaska Marković i Maida Gruden

maramaida@yahoo.com

www.dipassage.net

Mara Prohaska Marković i Maida Gruden čine kustoski duo *maramaida* aktivan od 2004. godine. Diplomirale su istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu i trenutno su na postdiplomskim studijama na grupi za Teoriju umetnosti i medija Univerziteta umetnosti u Beogradu. Urednice su web magazina za savremenu umetnost *www.dipassage.net* zajedno sa Majom Stanković i članice su AICA – međunarodnog udruženja likovnih kritičara. **Glavni realizovani projekti su:** **2009.** selekcija *37. slikarske kolonije u Lipovcu*; **2008.** izložba *Belgrade with Budapest*, u saradnji sa Aronom Fenyvesijem, Magacin u Kraljevića Marka, Beograd; **2008.** izložba *Preplitanja*, Biblioteka Radoje Domanović, Topola; **2008.** selekcija *36. slikarske kolonije u Lipovcu* kod Topole; **2007.** izložba *Belgrade in Budapest: Net of Choices*, IMPEX – Contemporary Art Provider, Budimpešta; **2006.** izložba *Mađarske igre*, YUBIN galerija u Beogradu; **2005/2006.** izložba *Dislokacije: utopijski prostor(i)*, Galerija Ozone u Beogradu, Gradska galerija u Smederevu, Dom kulture u Sopotu.

Izložba 37. slikarske kolonije u Lipovcu

KOD KOMUNIKACIJE

Biblioteka, Topola

oktobar 2009.

Organizatori: Kulturni centar Topola, Biblioteka Radoje Domanović Topola, Opština Topola i meštani sela Lipovac

Kustosi izložbe / selektori 37. slikarske kolonije u Lipovcu: Maida Gruden i Mara Prohaska Marković (aka maramaida)

Učesnici 37. slikarske kolonije u Lipovcu: Miodrag Miško Petrović, Vera Stevanović, Dragan Petrović, Predrag Terzić, Nina Todorović, Dušica Dražić, Predrag Milošević, Ivan Jurković, Wim Janssen

Autori teksta: maramaida, kustoski duo

Organizator Dečje umetničke radionice: Marija Ristović

Predavač na radionici: Predrag Terzić, slikar

Fotografije: Nina Todorović, Dragan Petrović

Dizajn i prelom: Dušica Dražić

Štampa: Standard2, Beograd

Tiraž: 300

Zahvaljujemo: Domaćinima / porodicama: Jovanović, Đorđević, Skerlić, Ristović, Petrović, Avramović i opštini Topola

37. slikarsku koloniju u Lipovcu podržali su: Ministarstvo kulture Republike Srbije, Opština Topola, Kulturni centar Topola, Biblioteka Radoje Domanović Topola, meštani sela Lipovac i maramaida

